

Sygn. akt II Ca 2483/15

POSTANOWIENIE

Dnia 18 stycznia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Anna Nowak (sprawozdawca)

Sędziowie: SO Katarzyna Biernat - Jarek

SO Weronika Oklejak

po rozpoznaniu w dniu 18 stycznia 2016r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa D. S.

przeciwko K. K.

o zapłatę

na skutek skargi o wznowienie postępowania sprawy zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 18 września 2015 roku, sygn. akt II Ca 488/15

postanawia: odrzucić skargę.

SSO Weronika Oklejak SSO Anna Nowak SSO Katarzyna Biernat - Jarek

UZASADNIENIE

Skarżąca wniosła o wznowienie postępowania podając, że została pozbawiona możliwości obrony swych praw.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Skarga podlegała odrzuceniu.

Odnośnie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu zgłoszonego przez skarżącą w piśmie z dnia 23 grudnia 2012 roku to zgłoszenie wniosku o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego, jak również wniesienie środka odwoławczego od odmowy ich ustanowienia, nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania, chyba że chodzi o ustanowienie adwokata lub radcy prawnego dla powoda na skutek wniosku zgłoszonego w pozwie lub przed wytoczeniem powództwa (art. 124 § 1 k.p.c. oraz SN w postanowieniu z dnia 18 grudnia 2012 r., sygn.. akt I BUZ 2/12). Natomiast celem uregulowania zawartego w art. 124 § 2-5 k.p.c. jest ochrona interesu strony nie mającej zdolności postulacyjnej przed Sądem Najwyższym, przed uszczerbkiem, jaki może wywołać uchybienie terminowi do dokonania oznaczonych czynności procesowych. Zapewnianie takiej ochrony osobom, które właśnie ze względu na swoje wysokie kwalifikacje zawodowe mogą działać osobiście przed Sądem Najwyższym, trafnie ustawodawca ocenił, jako zbędne; stąd też uregulowania zawarte w art. 124 § 2-5 k.p.c. dotyczą tylko sytuacji, gdy strona - nie mając zdolności postulacyjnej - nie może sporządzić i wnieść samodzielnie danego środka odwoławczego lub zaskarżenia w postaci zażalenia lub skargi kasacyjnej. Jeżeli strona ma taką zdolność, a mimo to złoży wniosek o ustanowienie pełnomocnika dla sporządzenia zażalenia (lub skargi kasacyjnej), wniosek ten nie wstrzymuje biegu terminów do ich wniesienia (art. 124 § 1 k.p.c., tak SN w postanowieniu z dnia 16 maja 2013 r., sygn.. akt V CZ 151/12).

Z tych przyczyn należało rozważyć, czy zachodzi wskazana przez skarżącą przyczyna pozbawienia skarżącej pozbawienia możliwości działania poprzez odrzucenie wniosku o ustanowienie pełnomocnika z urzędu na rozprawie odwoławczej i braku rozpoznania wniosków na „k.169 oraz k. 116” akt.

Dla uzyskania wznowienia postępowania z przyczyny określonej w art.401 pkt 2 k.p.c., strona musi wykazać, że w zakończonym prawomocnym orzeczeniem postępowaniu była pozbawiona możliwości działania "wskutek naruszenia przepisów prawa", a nie z uwagi na okoliczności dotyczące jej stanu zdrowia, nie podniesione we wcześniejszym postępowaniu (zob. postanowienie SN z dnia 25 maja 2007 r., I CZ 60/07, niepubl.). Naruszenie przepisów prawa, które powoduje pozbawienie strony możliwości działania musi być wynikiem postępowania (działania lub zaniechania) strony przeciwnej lub sądu i powodować całkowite pozbawienie skarżącego możliwości obrony swoich praw (zob. postanowienie SN z dnia, V CZ 14/10, niepubl.). Wznowienia postępowania jest uzasadnione, jeśli zostanie wykazane, że w zakończonym postępowaniu strona była pozbawiona możliwości działania "wskutek naruszenia przepisów prawa", Pozbawienie strony możliwości działania, o którym stanowi art. 401 pkt 2 k.p.c. polega na tym, że z powodu wadliwości proceduralnych sądu, będących skutkiem naruszenia konkretnych przepisów kodeksu postępowania cywilnego, strona nie mogła brać udziału w całym postępowaniu lub istotnej jego części (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 6 marca 1998 r., III CKN 34/98, niepubl. oraz postanowienie SN z dnia 6 czerwca 2012 r., IV CZ 6/12, niepubl.). Przyjmuje się również, że strona zostaje pozbawiona możliwości działania tylko wtedy, gdy znalazła się w sytuacji, która uniemożliwiała, a nie tylko utrudniła lub ograniczyła popieranie przed sądem dochodzonych żądań (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 30 stycznia 2014 r., IV CZ 112/13, Lex nr 1433607).

W niniejszej sprawie takie okoliczności nie zachodziły albowiem powódka aktywnie uczestniczyła we wszystkich rozprawach i były jej doręczane pisma procesowe w toku postępowania. Zatem samo oddalenie i odrzucenie wniosków o pełnomocnika z urzędu nie może stanowić skutecznej podstawy wznowienia postępowania. Zaś nawet – gdyby przyjąć, co nie jest w rzeczywistości zgodne ze stanem faktycznym -, że nie rozpoznano 2 wniosków to postanowienie z dnia 12 września 2014 roku jest późniejsze niżli te wnioski, a zatem dokonywało oceny potrzeby ustanowienia pełnomocnika z urzędu na dzień wydania tegoż postanowienia.

Na marginesie należy jedynie zauważyć, że w ocenie Sądu Okręgowego nie doszło do zarzucanego naruszenia przepisów postępowania albowiem wnioskom o ustanowienie pełnomocnika z urzędu zgłoszony po zamknięciu rozprawy a przed ogłoszeniem wyroku przed Sądem I instancji na k. 116 (pismo z dnia 8 kwietnia 2014 roku) jak i na karcie135 (z dnia 13 czerwca 2014r.) został nadany bieg zarządzeniem z dnia 4 sierpnia 2014 roku (k. 137) , a następnie wniosek ten został oddalony postanowieniem z dnia 12 września 2014 roku (k. 141), od którego to postanowienia zażalenie skarżącej zostało oddalone postanowieniem sądu Okręgowego w Krakowie z dnia 26 listopada 2014 roku (k. 155). Ponowny wniosek skarżącej o ustanowienie pełnomocnika nie zawierał żadnych innych okoliczności niż poprzednie wnioski o ustanowienie pełnomocnika, a zatem postanowieniem z dnia 18 września 2015 roku został odrzucony.

Sąd Okręgowy odrzucił skargę albowiem z samego uzasadnienia skargi o wznowienie postępowania w sposób niewątpliwy wynika, że wskazane w niej podstawy wznowienia w rzeczywistości nie występują, a ocena skargi o wznowienie postępowania opiera się na zbadaniu, czy podstawa wznowienia rzeczywiście, a nie tylko formalnie istnieje, to zaś z przytoczonych względów nie ma w sprawie miejsca (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2015 r., I CZ 114/14, z dnia 19 maja 2005 r., II CZ 41/05 i z dnia 14 grudnia 2006 r., I CZ 103/06, nie publ. z dnia 20 marca 2015 r., II CZ 93/14; z dnia 26 lutego 2015 r., III CZ 5/15; z dnia 18 lutego 2015 r., I CZ 3/15; z dnia 5 lutego 2015 r., V CZ 105/14 oraz z dnia 14 stycznia 2015 r., I CZ 106/14 - nie publ.).

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 410§ 1 k.p.c. odrzucono skargę.

SSO Weronika Oklejak SSO Anna Nowak SSO Katarzyna Biernat - Jarek